

hvorvidt vedkommende, som nævnt i § 1, er ude af Stand til at skaffe det fornødne til Underhold o. s. v., men den er berettiget til forholdsmæssigt at nedsætte de i § 9 fastsatte Minimaltakster, dog ikke til mindre end Halvdelen.

§ 16.

Hvor Omstændighederne taler derfor, kan Anbringelse i særlig dertil bestemte Asylter eller lignende Anstalter træde i Stedet for Udbetaling af Invaliditets- eller Alderdomsunderstøttelse. Den af Opholdskommunen i saa Henseende truffne Afgørelse kan saavel af den til Alderdomsunderstøttelse berettigede som af hans Forsørgelseskommune forelægges Øvrigheden — eventuelt Indenrigsministeren — til Prøvelse.

II.

Helbredelsesforanstaltninger.

§ 17.

Enhver, der fremsætter Krav om Invaliditetsunderstøttelse, er, saafremt det maa antages, at en tilstedeværende Invaliditet kan hæves eller dog nedsættes under den i § 1 nævnte Grænse, pligtig til paa Invaliditetsraadets Forlangende at underkaste sig den i saa Henseende fornødne Kur og Pleje; dog skal han (hun) ikke være pligtig at underkaste sig nogen Operation, der kan medføre Fare for den paagældendes Liv eller Førlighed.

Invaliditetsraadet er, om fornødent, berettiget til at forlange, at den paagældende lader sig indlægge paa Sygehus eller Kuranstalt, dog at han (hun), saafremt han (hun) lever i Ægteskab, har egen Husstand eller er Medlem af sin Families Husstand, ikke er pligtig at underkaste sig Kur og Pleje udenfor Hjemmet.

Udgifterne til Kur og Pleje, som den paagældende underkaster sig i Henhold til Invaliditetsraadets Forlangende, afholdes af hans (hendes) Opholdskommune mod Refusion i Henhold til § 24.

§ 18.

Saafremt den, overfor hvem de i foregaaende Paragraf ommeldte Helbredelsesforanstaltninger kommer til Anvendelse, er Medlem af en anerkendt Sygekasse, indtræder hans (hendes) Opholdskommune i Sygekassens Forpligtelser overfor ham (hende) og er berettiget til af Sygekassen at fordre de til Helbredelsesforanstaltningerne medgaaede Udgifter refunderet, dog at Sygekassen ikke er pligtig til at udrede mere til Opholdskommunen, end Udgifterne til dens pligtsmæssige Ydelser overfor den paagældende selv vilde andrage.

Skyldes den Sygdom, for hvilken den paagældende underkastes Helbredelsesforanstaltninger, et Ulykkestilfælde, mod hvilket han (hun) tillige er forsikret ifølge Lovgivningen om Forsikring mod Ulykkestilfælde, har Opholdskommunen, saafremt Helbredelsesforanstaltningerne forebygger eller hæver den paagældendes Invaliditet, Ret til af den, der ifølge Ulykkesforsikringslovgivningen vilde være pligtig at erstatte Skade ved Tab af Arbejdsevne, at erholde refunderet de til Helbredelsesforanstaltningerne medgaaede Udgifter, dog ikke udover, hvad Erstatningen ifølge Ulykkesforsikringslovgivningen vilde andrage.